

פרשת ידליו

אשר ידליו הראה את הצעות המיכרז של ביטוח קופת חולים לאחד המתחרים - ואחותו נהנתה מעמלות שמנות * המישטרה מפצחת את עיסקת השוחד ב"מדיקל סנטר" * המכונית שעברה מ"תנובה" לידידתו הפרטית של אשר ידליו תוך זיוף רישומי רשיון-הרכב

קנויית הביטוח הגדולה

יום אחד, בתחילת שנת 1974, צילצל הטלפון בדירתה של מ. ברחוב שקט סמוך לקפה אסטודוס בצפון תל-אביב. בדירה ישבה מ. יחד עם חברתה הטובה שרה הרי, אחותו של אשר ידליו, שזה-אך התמנה כמנכ"ל קופת-חולים. מ. הרימה את השפופרת ושמעה את קולו של חברה ומאהבה מזה שנים אחדות, אשר ידליו, מודיע כי הוא בא תוך כמה דקות.

היתה זו שעת-ערב, בסביבות השעה שמונה. מישרדי קופת-חולים שכנו אף הם לא הרחק משם, ברחוב רמז, ואשר הגיע לדירה תוך דקות. הוא מסר לידי אחותו מעטפה חומה, ויצא כלעומת שבא.

כמה רגעים אחריו יצאו מן הדירה שרה ומ. כאשר שרה נושאת בתיקה את ה-מעטפה החומה. הן הלכו ברגל לקפה אסטודוס, ישבו שם ליד אחד השולחנות, כעבור זמן קצר הצטרף אליהן גבר נאה ותמיר, ושרה מסרה לו את המעטפה. הוא פתח אותה, עיין בניירת. מ. שישבה ב-סמוך לא יכלה להתאפק והציצה בניירות, ראתה כי אלה הן הצעות למיכרז-ביטוח של קופת-חולים. הגבר הודה לשרה הרי, והלך לדרכו. כאשר שאלה מ. את חברתה, שרה, מי החתיך הזה, נענתה כי זהו יגאל לבנון, מישנה-למנכ"ל חברת-הביטוח יובל.

ימים אחדים לאחר-מכן נפתחו מעטפות ההצעות למיכרז ביטוח חברת-המעבידים של קופת-חולים. ההצעה הזולה ביותר, ש-זכתה כמובן, היתה זו של חברת יובל. הפרמיה השנתית לביטוח זה היא רבע מיליון לירות, והיתה זו הפעם הראשונה שביטוח כלשהו של קופת-חולים לא נמסר לחברת-הביטוח ההסתדרותית הסנה, או לחברת איחוד. זמן קצר לאחר-מכן התמנה יגאל לבנון כיועץ-ביטוח של קופת-חולים, בשכר נאה ביותר.

זרם כספים לאחות

מדוע טרחה אשר ידליו למסור ליגאל לבנון את הצעותיהם של מתחריו, כדי שהוא יוכל לזכות במיכרז? התשובה היא אחותו של אשר ידליו, שרה הרי, זו היתה שותפת בסוכנות-לביטוח בחיפה, הקרויה ביטוחים, יחד עם יהושע אליעזר. סוכנות חיפאית זו, וכן שרה הרי עצמה, היו סוכינות של חברת-הביטוח יובל. חודשים ספורים לפני שידליו התמנה כמנכ"ל קופת-חולים, בעוד הוא משמש מזכיר חברת העובדים, הוא פנה למנכ"ל חברת הביטוח ההסתדרותית הסנה, וביקשו לע-בד עם אחותו. המנכ"ל נפגש עם שרה הרי, אולם כאשר שמע על האחווים ה-גבוהים שהיא דורשת לעצמה כעמלה, סירב לעבוד עימה. כאשר התמנה ידליו לתפקידו בקופת-חולים, דאג להעביר ל-יובל את הביטוח של חברת-המעבידים, בין החברות שלא זכו במיכרז הסגור ה-יתן גם הסנה.

מה התועלת שצמחה לידליו ולאחותו כתוצאה ממסירת הביטוח ליובל? תשובה:

שחה שמור במערכת, לבקשתה.

מלאה מצריכה חקירה של המישטרה, ה-יכולה לפתוח תיקים בעניין. אולם אין ספק כי בהתחשבות שבין יובל לסוכנת שלו בחיפה, ניתן לעשות דברים רבים. דוגמה אחת להעדפה ברורה של אחותו בעיסקי-ביטוח נתגלתה בפרשת ביטוח ה-ציוד-למכבסות שקנה ידליו בחו"ל לפני כמה שנים.

ציוד זה נרכש על-ידי היחידה-למשקי וציוד של קופת-חולים, שמישרדיה ברמת-גן. מנהלה רצה לצרף את ביטוח ציוד-המכבסות לביטוח הכללי של ציוד קופת-חולים, בחברת איחוד. ידליו נתן הוראה שונה, הסוכנות של אחותו, ביטוחים, קיבלה את הביטוח עבור יובל. הפרמיה ששולמה לשרה הרי על ביטוח זה היתה 15 אלף לירות לשנה. אגב, הציוד-למכבסות אף הוא יכול לשמש נושא לחקירת ה-מישטרה, מבחינת האופן שבו הוזמן.

יועץ-הביטוח של קופת-חולים, יגאל לבנון, טוען כי מסירת הביטוח של ציוד המכבסות לביטוחים נעשתה כאשר שהה בחו"ל, וכי כשחזר, לחץ להעברת הביטוח לאיחוד. ואומנם, כעבור זמן מה עבר ה-ביטוח לאיחוד, כפי שהיה צריך להיות מלכתחילה, אך רק אחרי שבאמצעות ה-

פרמיה הגבוהה הוזרמו כספים לכיסי אחו-תו של אשר ידליו. יגאל לבנון אינו מכחיש כי נפגש ב-אותו יום עם שרה הרי ומ. בקפה אסטודוס, ואף מאשר כי קיבל שם לידי מעטפה חומה. אולם הוא טוען כי אינו זוכר את תוכנה של המעטפה. לעומתו מוכנה מ., בנוכחות שלושה עדי-שמיעה, לאשר את כל הסיפור, ואף מוסיפה כי חשה כבר אז שהעסק אינו כשר.

הוכחה עקיפה לכך שקישורי הביטוח של קופת-חולים עם יובל וביטוחים מיועדים להורמת כספים לידי שרה הרי, מצוייה גם בעובדות הבאות. שותפה של שרה הרי לסוכנות, אליעזר, אומר כי שרה הרי מכרה את חלקה לפני כמה שנים, אך כאשר נשאל מדוע היא ממשיכה לקבל מן הסוכנות הכנסה קבועה, השיב כי היא ממשיכה לעסוק בהעברת תיק הביטוח. העברה זו אורכת לפחות ארבע שנים. יגאל לבנון, העושה רושם של מנהל הגוון וישר שנקלע לצרה זו שלא מרצונו, אומר כי שרה הרי אינה מטפלת בעיסקי ביטוח זה שנים. אליעזר טוען כי הוא מטפל בעוד עיסקי-ביטוח של קופת-חולים. ומסרב ל-פרטם.

אם כך, מדוע היא מקבלת כספים מ-סוכנות יובל בחיפה?

עיסקי רכב וחניונים

ידידתו של אשר ידליו, אותה מ., היא בעלת מכונית 1971 404 אוטומטית. הצעה ברשיון-הרכב של המכונית במישרד-הרישוי מגלה, כי המכונית נרכשה כחדשה על-ידי מרכז תנובה ב-7 במרס 1968. באחד במרס 1972 היא נמכרה על-ידי תנובה לסוכנות ביטוחים של שרה הרי בחיפה. ב-30 בינואר 1973 היא נמכרה לאשר ידליו. ב-18 במאי 1974 היא נרשמה על שמה של ידידתו מ. זו לשון הרישיון. מ. טוענת כי שילמה לידליו, תמורת המכונית, 18.5 אלף לירות. מחירה של המכונית בתאריך רישום ההעברה היה 30 עד 35 אלף לירות. בתגובה אמרה מ., כי קנתה את המכונית בפועל בינואר 1974, וכי מחירה הריאלי אז היה 27 עד 29 אלף לירות, כתישעת אלפים לירות יותר מששילמה מ. אולם תמונה מזוהה עוד

רישיון מיד ליד: רשיון-הרכב של הידידה הנוכחית של אשר ידליו, נרכשה עם ייצורה על-ידי ידליו. המכונית, סוג 404 אוטומטית, נרכשה עם ייצורה על-ידי ידליו.